

EDINOST

Glasiilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

in v edinosti in medu.

«EDINOST» z zhaaja 2 krat na teden vsako sredo in saboto o poludne. Cena za vsako leto priložno 7 gl., za polu leta 3 gl. 50 kr., za četrt leta 1 gl. 75 kr. — Sama priloga stane 1 gl. 50 kr. za celo leto. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu in v Trstu po 5 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 45 kr. — Narodna rekn- acija in inserate prejelca Upravištva, via Torrente, «Nova tiskarna».

Vsi dopisi se pošiljajo Uredništvu «via Torrente» «Nuova Tipografia»: vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste nasna- nila in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav eno; pri kratkih oglaših z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Delal. podporno društvo v Trstu.

Kakor vsako leto, izdalo je to za Slovence tako važno društvo tudi letos svoje letno poročilo za leto 1885, iz katerega je razvidno jako ugodno stanje društva. — Mi moramo temu poročilu le še prideti, da je naša naj- srčnejša želja, da bi se slovenska, hrvatska in srbska inteligencija v Trstu v tem humanitarnem društvu podajala roke ter na vso moč pomagala, da društvo doseže prelepe moralne in materialne svoje cilje.

Zanimivo poročilo glasi se tako-le:

Poročilo za leto 1885.

Gmotni in moralni uspehi društva so bili leta 1885. gotovo veliko boljši in lepši, nego v letu 1884. in dejanski rezultati letnega računa so se približali proračunu sprejetem na zadnji glavni skupščini, kajti društveno premoženje se je pomnožilo v letu 1885. za 3000 gld. in več.

Društvo ima denes okolo 16.000 gld. premoženja, od katerega je nad 11.000 gld. gotovine na razne načine sigurno naložene.

K dobrim uspehom je letos tudi mnogo pripomogel društveni zdravnik zbog opravičene strogosti in natančnosti, katera morda preseda nepoštenim, ali je eden prvih pogojev za dobrobitje društva. Ker pa je društveni zdravnik imel zadnji čas veliko posla zbog vednega množenja družabnikov in družabnic, je društvo najelo v osebi gospoda dr. Grubišiča še enega zdravnika, in odbor si je svest, da bode tudi ta njegov korak zdatno pospešil društvene interese. Naše društvo zdaj

svoja zdravnika boljše plačuje, nego pred dvema letoma, ali ono s tem le pospešuje blagost društva, o čemur se je odbor po večletnih skušnjah popolnoma osvedočil.

Naše društvo se je začelo posebno proti koncu leta 1885. dobro množiti in je v zadnjem času pristopilo prav lepo število družabnikov, pa še več družabnic; lansko leto (1885) je v občje k društvu pristopilo 212 družabnikov in 169 družabnic. V tekočem letu pa je odbor v društvo sprejel 70 novih udov in 84 novih družabnic. Izbrisal je lansko leto odbor iz društva radi neplačanih tednin 92 moških in zaradi prestopka §§. 8. in 14. društvenih pravil 8 moških in zaradi neplačanja tednin 64 ženskih.

Umrlo je v letu 1885. najmanj družabnikov in ena družabnica, katerim se je izplačala pogrebščina od 330 for.

Umrli so namreč lansko leto ti le udje: Stanič Josip, Copic Josip, Tance Tone, Zlobec Tone, Volk Franjo, Giakuc Jakob, Mahne Josip, Spetič Tone, Cene Josip, Kerma Ivan, Merku Filip — Vrčon Franja.

Ako primerjamo število na novo pristopilih družabnikov in družabnic se številom zbranih in umrlih, razvidimo, da se je društvo do denes pomnožilo za 205 družabnikov in družabnic.

Koncem lanskega leta imelo je društvo 1232 moških rednih udov in 309 družabnic, enega častnega uda, 7 ustanovnikov in 24 podpornih udov.

Zadnjih je veliko premalo; pri mnogih slovanskej inteligenciji v Trstu ne bi se bilo nič čuditi, ko bi društvo štelo 200 do 300 podpornikov, kakor

je to pri nekaterih italijanskih enakih društvih. Podpisani odbor se torej obrača pri tej priliki do slov. inteligencije v Trstu s prošnjo, da se *bolj briga za to jako važno društvo.*

Bolnikov je imelo društvo lansko leto 394 moških in 57 ženskih, vsi skupaj so dobili podpore 8529 64. for.; 32 moških in 9 ženskim pa je društvo dalo le zdravnik in zdravila.

Društvo je imelo lansko leto le en glavni občni zbor in sicer dne 29. marea. Na tem zboru se je vršil navadni dnevni red, izvanredno pa se je sklenilo, da se pravilom doda določba, da se nobenega ne sprejme v društvo, ako je uže ud kacega družega podpornega društva.

S to določbo se hoče deloma v okom priti zlorabi društvenega blazega namena.

Društveni odbor je razpravljal društvene zadeve v 61 sejah. — Lansko leto je odbor zopet najel novega uradnika, ker se je g. A. pl. Živic preselil iz Trsta ter službi odpovedal. Spremenili so se v teku lanskega leta tudi društveni prostori in to le na korist društva, ker so sedanji prostori veliko prikladnejši društvenim namenom in ker je lastnik poprejšnjega stanovanja društvu plačal 450 gld. zato, da je ono zapustilo poprejšnje prostore pred pogojeno dobo.

Odbor je lansko leto priredil te le veselice:

10. januarja v gledišču Fenice ples ženskega oddelka, katerega je obiskalo okolo 600 oseb;

7. februarja v gledišču Fenice veliki ples moškega oddelka, katerega je obiskalo nad 2600 oseb in kateri je društveno premoženje pomnožil za skoro 600 gld.;

spovano na vodi je; odpre okno in kaj zagleda — mesto, oh! prelepo mesto, kakor bi bilo iz samega zlata, stene mesta so bile iz samih rožic, zidovje se je svetilo, kakor nebeški Jeruzalem; bilo je dvanajst vrat svetlejših od solca, katero se je zdaj pokazalo izza hribov. Most od brega do mesta je bil tako krasen, umetno in meh- banično sestavljen, da se kaj enakega popisati ne da. Po mostu hodi cela truma srečnih meščanov v prekrasnih opravih, eden je imel lepšo od drugega; slišalo se je petje tako mило in lepo, bilo je podobno angeljskemu petju, katero pojejo v nebeškem Jeruzalemu le nedolžni otročiči in angeljci.

Sredi mesta je bil velikanski tempelj z visokim turnom, iz katerega se je slišalo ubrano donenje zvonov, vse je drenjalo proti templu.

Prikaže se z velikim spremstvom kralj mesta v snežno-belej opravi, vse je leske- talo na njem, sliši se godba — tron nje- gov je bil najlepši, postavljen sredi tempija — sede na tron, vroki ima žezlo, godba potihne. Kralj vstane, vse ljudstvo pade na svoje obraze ter kliče: Velik si — in Hozana.

Grof to vidi, ne more se premagati, pokliče hlapca pred se in mu tako govori: Dragi moj! veliko si prebil, veliko več učinol, zato te čislam do te dobe nad vse, rad te imam kot lastnega sina, dati ti ho- čem lastno edino svojo hčerko Joz-fino.

Moje oči niso še nikdar tega videle, uha ni slišala in srce ni tega poželelo, kar sem skušal, videl in slišal — sedaj rad umrem — tvoje je vse: grad, posestva, moja edina hči, vse moje blago in imetje ti izročam. Prosi pa Boga za blagoslov,

24. avgusta je društvo, kakor vsako leto, obhajalo rojstveni dan svo- jega visocega pokrovitelja. — Zjutraj je bila sv. maša pri sv. Antonu, pri kateri so peli društveni pevci; zve- čer pa je bila prekrasna veselica na vrtu in v dvorani Zelenega hriba (Monte verde). Par tisoč Slovencev je tisto nedeljo zopet z največim ves- seljem spremljalo z godbo društveno zastavo v cerkev in iz cerkve;

1. novembra je bila maša pri sv. Antonu za rajne družabnike in po- poludne istega dne je peval društveni zbor žalostinke na tržaškem pokopa- lišču v spomin rajnkim udom. To je lepa navada, katere se društvo drži uže več let.

8. novembra je društvo imelo kon- cert s plesom v dvorani Zelenega hriba (Monte verde);

31. decembra je društvo imelo v lastnih prostorih prav lep Silvestrov večer, ki je društvu tudi materijelno koristil.

Društvo je lansko leto kupilo 56 novih knjig in g. V. Dolene podaril je 22 knjig; knjižico pa je letos več- krat pregledal in vredil knjižničar, gos- pod Gregor Jereb. Vsej tej gospodi bodi na tem mestu izrečena preserna hvala.

Lansko leto je 926 čitateljev pre- čitalo 1234 knjig. To jasno kaže, da društvo dobro pospešuje duševni na- predek mej tržaškimi Slovani in prav zato se odbor tudi letos obrača do ro- doljubov s prošnjo, naj bi tudi v bo- doče ne pozabili važne knjižnice delal- skega podpornega društva. Nekoliko časa so se tudi nekateri neuki udje podučavali v čitanju, pisanju in raču- njanju. Narodno novinarstvo je, kakor vsa poprejšnja leta, tudi lansko leto

da ti srečo da v vseh tvojih poslih, boji zvest Bogu, zvest carju in zvest svojej ženi.

Mlatiče pa je dal grof vse na gramadi sežgati, ker so toliko lažnjivega o tem poštemem hlapcu govorili. V kratkem se je vršila poroka, vse živo je bilo ta dan v gradu, mnogo odlične gospode se je sešlo, znanci, rodbina in prijatelji starega grofa. Slišalo se je streljanje topičev da- leko po nižavi, da je jek odmeval po oko- licah, v gradu je bila vsa praznično oprav- ljena družina starega grofa. Krasna in zala nevesta Jozefina je denes nekako veselja in šaliva. Zdaj pa zdaj oklene z rokami svojega ljubljenežnega ženina, solze ljubezni jej igrajo v očeh; pač srečna za- konska; kdo jima bo to srečo zaviral?

Iz bornega hlapca je postal grajček naš znanec, bil je srečen na tem ubogem svetu, zadovoljno in potrpežljivo je svoje stariše k sebi poklical in na zadnje jim zatisol oči.

Grof uže sivolasi stavec je tudi k malu umrl, tudi njemu je zatisol oči, kakor tudi grofiji, ki je še par let dalje živela in učakala unuka čvrstega kakor riba. Fantek se je najraje igral pri babici katera ga je kaj rada imela, da jej je kratek čas delal in skakljal za pisanimi metulčki po grajskem vrtu.

Dolgo še sta mlada živela v lepem miru, dobila sta več otrok, kateri so vsi bili pridni in na veselje roditeljem.

Ona se tudi postarata in bliža se smrt, katera ju loči telesno — sračno sta kon- čala življenje na tej zemlji — tamkaj pa sta združena na večno.

PODLISTEK.

Narodne pripovedke

iz spodnje Štirake.

Zapisal in nabral mej narodom Brežki. (Konec).

Grofu povedo in on mu reče: Stori, kar ti zapovedujem, drugače pa se mi poberi izpred oči, da te ne bom videl več. Zapovedujti reče hlapec. Grof: Zapove- dujem ti, da vso to slamo, kar je imam, po noči znosiš na bližajo visoko goro; mlatiči so mi rekli, da si rekel, če treba, da to v ene noči storiš, tedaj stori, če ne, dam te ustreliti.

Vedel je za pomoč, pa vendar so ga težave obhajale in težak kamen mu je na sreč ležal, zmislil se na tistega osla, kate- rega je rešil gotove pogube in zdajci se začuje od daleč riganje trume oslov, vedno bliže in bliže, na čelu oni, katerega je rešil dečak.

Kaj hočeš? praša ga prvi. Čem, da vso to slamo, kar je grof ima, iznosite to noč na to le goro. Zdajci jamejo nakladati slamo in tako obtovarjeni drug za dru- gim odhajajo na goro, pa bilojih je toliko število, da zadnji niso imeli kaj nesti, še hlapca so odnesli.

Hlapec vidi, da je izvršeno njemu na- loženo delo, lepo se zahvali vsem, da so prišli v tako obiloem števitu ter vesel otide domu spat. Mlatiči pa, ki so spali, niso nič slutli, vstanejo na vse zgodaj in gredo gledat, pa kaj vidijo? ni ene slame ni bilo najt.

Hudo jezni na tega «čarovnika» pra- vijto: V kozji rog ga vendar ugnati mo- ramo. Ves dragi dan zarote kuj-jo zoper njega. Zvečer pa zopet rečejo grofu: Mi- lostivi gospod! vaš sluga je rekel, da si upa še tisto noč celo mesto postaviti na bližnjo reki iz samega čebelinega voska in prek reke most, ki se bo svetil, kakor «nebeški Jeruzalem», če pa ne, da si on rablju glavo odsekati. Grof to zasliši, hitro pokliče slugo pred se ter mu z grozečim glasom govori: Ti predrzneš! poglej tam le na steno, tam visi sablica ostra kakor brijavnica (britva), to je tvoja smrt! počit- tek pa boš imel v tej reki, v katero boš vržen, da boš za hrano ribam. Te besede je molče poslušal, pa pri srcu ga vendar nekaj zbode, tako da le s težavo pride iz hiše gospodove; gre v samotni kraj, tam padne na kolena, povzdigne svoje roke in inoli in prosi Boga, da bi mu on pomoč dal, težavni posel izvršiti.

Pa kar naglo je priletela bučela in mu rekla: Moj rešitelj! pojdi brez skrbi spat, kar si želiš, to bo to noč učinjeno, predno solnce zjutraj izza hribov prisije. Res gre, leže na svoje počivališče, pa spati ne more, ker so ga vendar skrbi trle. V grajskem turnu bije ura dvanajst, naš sluga pa še ni stisnol očesa — zdihuje: Oh! kaj bo — kaj bo — ura dvanajsta je to! Opre dveri svoje spalnice, ter se ozre dol na vodo, da vidi, kako se kaj tam godi, zagleda neštevilno trumo bu- čelic, kako one marljivo nosijo vosek, de- lajo mesto in most. Obrne se, zapre duri, ter vesel zadremlje in spi do belega dne brez skrbi.

Grof tudi to noč ni mogel spati, za- rana vstane, gre pogledat, kakovo mesto

